

Ασφαλιστικό: Στις συμπληγάδες κυβέρνησης και κοινωνικών εταίρων

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ -ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΣΑ

Mε έκπληξη της κοινωνίας παρακολουθεί την εμμονή και αμετακίνητη -παρά τη λαϊκή μήνιν- προσπάθεια της κυβέρνησης να επιλύσει το οστεοράτο ζήτημα του Ασφαλιστικού, με την ψευδεπικαλούμενη ενοποίηση των Ταμείων επιστημόνων και συγκεκριμένα του Ταμείου των υγιεινομικών, μπχανικών, δικηγόρων και δημοσιογράφων.

Τόσο οι δικηγόροι, όσο και άλλοι επιστήμονες, όπως γιατροί, μπχανικοί καθώς και δημοσιογράφοι, βρίσκονται τελείως αιφνίδια και απροειδοποίητα μπροστά στη διελκυστίνδα ενός ψευδοδιλλήματος. Ενοποίηση ή όχι των ασφαλιστικών τους Ταμείων;

Δυστυχώς, το σχέδιο της ενοποίησης των Ταμείων που καταθέτει η κυβέρνηση, χωρίς να προηγηθεί κανένας διάλογος, με την ωμή δήλωση του υπουργού Απασχόλησης, ότι δεν θα δεχθεί καμία εξαίρεση ή παρέκκλιση επ' αυτού, ανοίγει τον ασκό του Αιόλου, γιατί θίγει τα κεκτημένα ασφαλιστικά δικαιώματα, δεν εισάγει κανένα πρόγραμμα σύγκλισης των συντάξεων προς το ευμενέστερο ποσό για τους συνταξιοδοτούμενους και απειλεί άμεσα τη βιωσιμότητα των Ταμείων, με τη θέσπιση της παρακράτησης ποσοστού 10% επί των κοινωνικών πόρων για τη στήριξη άλλων προβληματικών Ταμείων.

Στην πραγματικότητα, η κυβερνητική στρατηγική προσπαθεί να δημιουργήσει μια πλασματική ενοποίηση Ταμείων, χωρίς να μπορεί να επιλύσει μεσο-μακρο-πρόθεσμα κανένα από τα δομικά προβλήματα του ασφαλιστικού, καθώς, εκτός των άλλων, διατηρεί αλώβητη και την επαχθή

Η ενοποίηση των Ταμείων είναι μια πολύ σοβαρή μεταρρύθμιση, ο σκοπός της οποίας δεν μπορεί να φαλκιδεύεται στα επικοινωνιακά τερτίπια της κυβέρνησης

διάκριση σε βάρος των ασφαλισμένων μετά το 1993, που στην περίπτωση ενός νέου δικηγόρου περιορίζει με τα οποιαρινά δεδομένα, τη σύνταξή του, σε ποσό της τάξεως των 400 ευρώ.

Με την ψευδεπίγραφη αυτήν ενοποίηση των Ταμείων και την αδιάλλακτη στάση της, η κυβέρνηση έθεσε εαυτήν σε αντιπαράθεση κατ' αρχήν με τους δικηγόρους, αλλά και με όλη την υπόλοιπη κοινωνία, η οποία πάντη κατέβηκε στους δρόμους, αφού με προσχηματικούς διαλόγους και προειλημμένες αποφάσεις προσπαθεί να συρρικνώσει δικαιώματα, κεκτημένα και παροχές.

Προσπαθεί τεχνιέντως να διαρρίξει το κεκτημένο του δημοσίου χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης που είναι αυτονόητο δικαίωμα και ενιαία πολιτειακή υποχρέωση έναντι όλων των Ελλήνων.

Αντ' αυτής της λογικής, ένα σχέδιο νόμου με σκοπό την πραγματική διευθέτηση και επίλυση του ασφαλιστικού στη χώρα μας, θα έπρεπε να διαπινέται από τις παρακάτω αρχές και να κατευθύνεται από τις εξής στοχεύσεις:

Στο πλαίσιο της ευρωπαϊσμός ενοποίησης, αυτονόητη πολιτειακή ευθύνη θα έπρεπε να είναι η αύξηση των συντάξεων μας και η σύγκλιση τους με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Βασική προτεραιότητα θα έπρεπε επίσης να αποτελέσει η άρση των αδικιών σε

βάρος των ασφαλισμένων μετά την 01/01/1993. Δυστυχώς, πολύς λόγος γίνεται για τις επαχθείς συνθήκες και συντάξεις για τους ασφαλισμένους πριν το 1993, ενώ ουδείς ομιλεί για τους ασφαλισμένους μετά την 1/1/1993, οι οποίοι καθίστανται με τις ισχύουσες διατάξεις εν δυνάμει οιονεί «επαίτες» της κρατικής εξουσίας.

Περαιτέρω, δεδομένου ότι η ενοποίηση των Ταμείων δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση, ουσιαστική ενοποίηση και εξισωτική των ασθενέστερων Ταμείων με τους ευνοούμενους του συνταξιοδοτικού συστήματος, μοναδική λύση είναι η αυτοδιαχείριση των πόρων και των αποθεματικών των Ταμείων και της αρχής της αυτοδιοίκησής τους. Σε κάθε περίπτωση, πραγματική ενοποίηση των Ταμείων με ταυτόχρονο προγραμματισμό σύγκλισης, τόσο των συντάξεων όσο και των εισφορών δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς την ολοκλήρωση αναλογιστικών μελετών και χωρίς την ουσιαστική ομμέτοχη σε πραγματικό διάλογο όλων των εμπλεκομένων φορέων, χωρίς προσπαιτούμενα και απολυταρχικές επιλογές. Η ενοποίηση των Ταμείων, είναι μια πολύ σοβαρή μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, ο οποίος της οποίας, δεν μπορεί να φαλκιδεύεται στα επικοινωνιακά τερτίπια της κυβέρνησης, η οποία την χρησιμοποιεί ως άλλοθι προκειμένου να επιτύχει τη βασική της στρατηγική, που δεν είναι άλλη από το να ελέγχει και να διαχειριστεί τα αποθεματικά των Ταμείων και να αποφύγει με κάθε δυνατότροπο τη χρηματοδότηση του συστήματος από τον προϋπολογισμό. ●